

Μεταξὺ τῶν προσκυνητῶν ἀπῆντα τρεῖς καὶ τύπους τινάς, τῶν ἰδιαζόντων ἐκείνων τύπων οἵτινες ἐν Κ)πόλει ἡμέρᾳ τῆ ἡμέρᾳ σπανιώτεροι καθίστανται. Ὁ εὐταξίας τῶν Πατρι-
αρχείων ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἔνευ· οἱ *Τσελεμπῆ Γεωργιάκηδες*
καὶ *Τσελεμπῆ Δημητράκηδες* μὲ τὰς μακρὰς ρεδιγκότας
καὶ τὰ μεγάλα φέσια τῶν ἐξεπροσώπου τὴν νέαν ἐποχὴν,
τὴν ἀναγέννησιν, τὴν πρὸ 50ετίας, ὅποτε εἶχον παραδεχθῆ
ἀντὶ τῶν *τζουμπέδων* ἢ τῶν *βρακιῶν* τὰ εὐρωπαϊκά, καὶ
μέχρι σήμερον δὲν ἐννοοῦσι νὰ παρεκκλίνωσι τῶν νεωτερι-
σμῶν ἐκείνων. Ἀπῆντησα καὶ μέσον τύπον· ἐποχῆς δηλ.
μεταβατικῆς—νεωτέρας—ἀπὸ τῆς νέας εἰς τὴν νεωτάτην:
Μαύρη ἐξ ἐριούχου ἐνδυμασία, ἀλλ' ἀρχαίζοντος *ρουθμοῦ*
εἰς τὰς χεῖρας κομβολόγιον *σιντεφένιου* ἔχον κρεμάμενον
εἰς τὸ ἄκρον βυσσινόχρουν θύσανον. *Μανθῆλιον* διπλωμένον
μεταξωτὸν ἐξεῖχεν ἀπὸ τοῦ θυλακίου τοῦ ἐπανωφορίου καὶ
ἀδαμαντίνη καρφίς ἐκόσμηι τὸν λαιμοδέτην. Πέδιλα μετὰ
ιμάντων (*σκαρπίνια*), χρωματιστὰ περικνημιδες, ἄλυσος ὠ-
ρολογίου χρυσῆ καὶ χονδροτάτη καὶ ἐπὶ πᾶσι φέσι ἀξιζιέ.
Ἦτο λίαν συμπαθὲς τύπος.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς τὴν θέσιν μου ἀπῆντησα νέον
πρόσωπον, τὸν ἐξάδελφον τοῦ Μουχτάρη ἀπὸ τὸ χωρίον Λύ-
τρας, ὅστις ἐκράτει τεραστίων διαστάσεων λαμπάδας καὶ
διηγεῖτο περὶ τοῦ Σηλύβρι - ντουουσῶ (ἐπάνοδος ἐκ Σηλυ-
βρίας), οὗχ' ἦττον περιλαλήτου τοῦ Σηλύβρι-παναυρῆ.
Σήμερον ὅμως, ὅτε ἐκ τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν χωρίων τῆς
δὲν μεταβαίνουσι δι' ἀμαξῶν, αἱ Λύτραι — ἔλεγεν — ἀπώ-
λεσαν τὴν πρώτην αἴγλην καὶ αἱ οἰκίαι τῶν ἀπὸ 150 πε-
ριωρίσθησαν μόνον εἰς 60 ! Φαίνεται ὅμως ὅτι τὴν γενικὴν
καχεξίαν, ἣτις πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους ἔχει καὶ ἐκ
τῆς ὁποίας καὶ αἱ Λύτραι πάσχουσιν, ἐλαφρῶ τῆ καρδίᾳ ἀ-

νέφερον εἰς τὴν μὴ διάβασιν διὰ τῶν Λυτρῶν τῶν πανη-
γυριστῶν.

Παρεπλέομεν τὰ διάφορα χωρία, τὰ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Στε-
φάνου καὶ πέραν. Διήλθομεν τοὺς δύο Τσεκμετζέδες, μικρὸν
καὶ μεγάλον, τὴν Καλλικράτειαν, τὰ Δημοκράνια (Πανα-
γία), τοὺς Γιάλους, τὸ Ἐάστρο καὶ τῆς Πλεβάτες (Ἐπι-
βάτας). Ὠραῖα χωρία, γραφικώτατα μακρόθεν φαινόμενα,
ἐπὶ τῆς θρακικῆς παραλίας τῆς Προποντιδος . . . Πλησιάζ-
ομεν καὶ εἰς Σηλυβρίαν . . . Αἶφνης πολλοὶ ἐγείρονται . .
φωναί: Ἄη Λευθέρη μου. — Σταυροκοπήματα . . Ἡρώτη-
σα καὶ ἔμαθον ὅτι ἐκεῖ που ἐπὶ ἀποκρήμνου μέρους, ὑπάρχει,
ἐντὸς σπηλαιου, τὸ ἅγιασμα τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ὅπου μετα-
βαίνουσιν ἐπίσης οἱ προσκυνηταί. Παρέκει ἐπὶ ὑψώματος ὁ βυ-
ζαντινὸς ναῖσκος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. — Καὶ πάλιν αἱ φω-
ναί, αἱ ἐπικλήσεις, αἱ δεήσεις. Ἐπὶ τέλους κάμπτομεν τὸ
ἀκρωτήριον καὶ ἀναφαίνεται ἐνώπιον ἡμῶν ἡ πόλις τοῦ
Σήλυος.

IV.

Τὸ Παραπόρτι εἶνε τὸ ἀκρότατον σημεῖον τοῦ ἀκρωτη-
ρίου, ἀπὸ πυλίδος τοῦ ὑπάρξαντος ἄλλοτε ἐκεῖ τείχους λα-
βὸν τὸ ὄνομα. Σήμερον εἶνε ἡ πτωχοτέρα ἑλληνικὴ συνει-
κία, ἀλλὰ καὶ ἡ τὴν λαμπροτέραν θεῖαν ἔχουσα. Ἡ δυ-
τικὴ πλευρὰ τοῦ Παραπορτιοῦ, κατωφερῆς οὔσα, φέρει
πρὸς τὴν ἀποβάθραν, ὀπόθεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον φαί-
νεται ἡ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ ἀρχαίου τείχους τῆς πόλεως.

Ὅτε καταφθάνουσι τὰ ἀτμόπλοια ἐκ Κ)πόλεως ἡ κατω-
φέρεια τοῦ Παραπορτιοῦ βρῖθι γυναικῶν καὶ παιδῶν.

Πλεῖστοι φιλοξενοῦνται εἰς οἰκίας γνωρίμων, ἄλλοι ἐνοικιά-
ζουσι δωμάτια, καὶ ἄλλοι πληροῦσι τὰ κοινωτικὰ ἰδρύ-
ματα, παρθεναγωγεῖα, ἀρρεναγωγεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα.